

plodiral kotel za smolo. Goreča tekočina je obrizgala 23letnega monterja Ivana Robnika. Dobil je hude opekline in bi bil zgorel, da ga niso rešili tovariši pravočasno. Robnika so prepeljali v mariborsko bolnico.

Požar pri treh posestnikih. V Radizelu pri Slivnici v daljni mariborski okolici sta zgorela posestniki Elizabeti Beranič hiša ter hlev. — V sosednem Braunšvaju je bil požar kar pri dveh posestnikih. Štefanu Jakoliču je uničil ogenj hišo ter hlev, ki sta se držala skupaj in sta bila krita s slamo. Ivan Forstner je po požaru ob z opeko krito gospodarsko poslopje in hlev. V vseh slučajih je začelo goretii poleg dimnika.

Domačija pogorela vsled udara strele. V Vareji vasi pri Ptujju je upepelil udar strele domačijo posestniku Jožefu Bedraču. Komaj so oteli živino. Pogorelec je zelo hudo prizadet, ker je bil zavarovan samo za 2000 Din.

Gospodarsko poslopje je upepelil najbrž podtaknjen ogenj posestniku Jožefu Kac v Skokah pri Pragerskem. Škode je 35 tisoč Din.

Nesreča posestniškega sina. Jakob Teržan, 31letni posestnikov sin iz Vezovja pri Slivnici v daljni okolici Celja, je peljal drva v St. Jurij ob južni žel. Na cesti se je prevrnil nanj voz in mu je zlomil levo nogo. Teržana so prepeljali v celjsko bolnico.

Smrtno nevarne poškodbe. V kolodvorskem skladišču v Straži pri Novem mestu je žigosal železniške prage posestnik Ivan Lavrič iz Dolnje Straže. Mimovozeč in težko naložen voz je Lavriča tako pritislil h kupu železniških pragov, da mu je prizadjal pritisk smrtno nevarne notrajne poškodbe, s katerimi so ga oddali v bolnico usmiljenih bratov v Kandiji pri Novem mestu.

Kozolec je pogorel v Orehovici na Dolenskem posestniku Jožefu Radeščeku.

Kozolec pogorel vsled udara strele. — Zadnjo nedeljo sredi popoldneva je uničil udar strele v Zgornji Šiški pri Ljub-

ljani kozolec posestniku in gostilničarju Antonu Pogačniku.

Truplo so našli. Od 18. junija so pogrešali maturanta Srečka Vavpetiča iz Ljubljane, ki je zginil nekje v Kamniških planinah. Vse mogoče rešilne ekspedicije so ga iskale zamanj. Lovca dvorskega lovišča Kemperle in Uršič sta našla 10. t. m. Vavpetičevo truplo v močno razpadlem stanju v Kurji dolini pod Kalško goro. Vavpetič je zdrsnil s Kalške stene in padel v globočino, kjer je obležal mrtev.

Trinajstletni fant utonil. Na Vidmu ob Savi je utonil pri kopanju 13letni Ferdinand Poznič, uslužben pri čevljarju Zdovcu. Kopal se je s svojimi tovariši v bližini krškega mosta, kjer je Sava radi vrtincev posebno nevarna. Poznič je kot spreten plavač zašel v vrtinec, ki ga je kljub reševalnim poskusom tovarišev pogoltnil in še njegovega trupla do sedaj niso našli.

Razne novice.

»Kmetški list« se kaj rad usti, da je proti klerikalizmu, ne pa proti krščanstvu. Že večkrat smo imeli priliko dokazati, kako hinavsko je takšno ravnanje: proti klerikalizmu se maha, krščanstvo pa se hoče zadeti. Takšen je lažnjivi liberalizem. V zadnji številki (8. julija) se ta list zaganja ne zoper klerikalizem, marveč prav zoper krščansko ustanovo zakramenta sv. pokore. Postavi namreč vprašanje: »Ali je mogoče s priznanjem in s »pokoro« izbrisati krivično dejanje?« In takoj doda odgovor: »Sto in stoletja so narod učili, da je to mogoče. Malo solz, malo trdnih sklepov, malo ne vem česa — pa je sprana kri nedolžnega z zločinčevih rok.« Ni res, dični »krščanski« »Kmetški list«, da so sto in stoletja tako narod učili. Kaj in kako je katoliška cerkev naš narod učila, se n. pr. vidi iz katekizma. Naj vzamejo liberalni gospodje okoli »Kmetškega lista« katekizem v roke, pa bodo videli, kaj je potrebno za vreden prejem zakramenta sv. pokore. Ti gospodje seve v svojem velikem krščan-

Oglas je registr. pod S. Br. 6704 od 1. III. 1935

stvu, čigar najbistvenejši znak je protiklerikalstvo, ne gre do k spovedi. Ako bi hodili, bi se iz lastne skušnje preverili, da spoved ni tako lahka stvar. Priznalo je tudi dejstvo, kolik je socialni pomen spovedi, ki nalaga človeku dolžnost, tujo lastnino povrniti in popraviti škodo, bližnjemu storjeno na duši in tudi na telesu. Napad na zakrament sv. pokore spričuje ne- in protikrščanskega duha, ki veje iz »Kmetškega lista«. In tega duha: duha preziranja sv. zakramentov, kršenja božjih in cerkvenih zapovedi (n. pr. skrunitve nedelj s tekmami koscev in ženjic), širi ta list med mladino. Kakšen bo rod, ki bo vzrastel iz tega duha?!

Vsenemštvo in katolicizem. To sta dve stvari, ki se izključujeta. Skušnja in zgodovina dokazuje, da sta ti dve stvari neskladni med seboj. Poznali smo vsenemce, ki so bili v nekdanji Avstriji: bili so strupeni nasprotniki Rima kot središča katoliške cerkve, ter so kričali: Proč od Rima! Poznamo sedanje vsenemce, ki prebivajo med nami v naši državi. Prav taki nasprotniki katolicizma so, kakor so bili njihovi Schönererjevski in Wölfovski predniki. Dokaz za to je pisanje celjske »Deutsche Zeitung«. Ta list, ki se pro-

Napovedi abesinskih četnikov.

Angleški listi prinaša iz Džibuti ob Rdečem morju presenetljivo vest, da organizirajo poedin abesinski podpoveljniki, ki so se podali v razne smeri abesinske zemlje, vojaške oddelke, ki naj bi po gotovih načrtih napadale italijanske sile, čim prične velika deževna doba. Napad bi se imel vršiti istočasno v petih smereh. V prvi vrsti bi šel napad v smeri železniške proge Džibuti—Addis Abeba, ki jo čuvajo primeroma siabe italijanske čete. V celem nizu nočnih napadov nameravajo Abesinci napasti posamezne slabše italijan. postojanke kakor Gondar, Dessie in Harrar. Namen bi bil, najpreje obvladati tam-

Ciganka.

Povest iz domačih hribov.

»Mati, nikar preveč ne naženite! Morda Pavli ni tako hudo, kakor mislimo. Nase glejte, mati; če bi se vam kaj zgodilo, tedaj šele bi bila nesreča velika.«

»Zdaj mi je že laže,« je odgovorila. »Samo groza me je tako. Moj Bog, kaj bi bilo s teboj, ko bi se Pavla ne bila tako pogumno postavila pred te! Pridno, korajžno dekle je. Kajne, Franc, da boš vse storil, da ji rešiš življenje?«

»Seveda, mati! Za njeno življenje bi dal četrto naše domačije. Še po sosednega doktorja pošljem in po kako usmiljenko za postrežbo, če bo treba.«

Ko sta se še menila, je prišel že tudi Lipe in za njim gospod župnik z Najsvetejšim. Ravnjak je gospodu potihoma razložil, kaj se je zgodilo, in mu je odprl družinsko sobo, da je tu postavil presveto popotnico na mizo. Okoli presvetega Rešnjega Telesa so se zbrali vsi posli za gospodarjem in materjo in kleče in na glas molili.

Več ko pol ure je minilo, preden je prišel zdravnik od ranjenke. Povabil je Ravnjaka in župnika na lopo ter jima tole sporočil:

»Hudo jo je sunil. Nož je predrl gornji lakat in se zasadil med rebra. Kako globoko je šel v prsi, tega zdaj tukaj ne morem še ugotoviti. Bržkone rana ni pregloboka in potem ni nevarnosti za življenje. Vendar človek ne ve, kaj se še lahko prisadi; zato bo prav, gospod župnik, da jo sprevidite. Huda je z laktom. Gotovo ne morem trditi, bojim se pa, da je ranjena kost in da je kita prerezana. Ako nočemo, da izgubi dekle roko, jo moramo takoj v mesto v bolnišnico spraviti, da jo operirajo. Vožnja bo že prestala, čeprav je izgubila precej krvi in je zelo slaba. Rane sem dobro povezal in zunanje krvavitve sem ustavil. Čuditi se moram, kako moško se dekle premaguje. Zobe je stisnila in komaj enkrat je glasneje zastokala... Gospod župnik, zdaj pa vi svoje! Počakal bom, da opravite, potem se bomo dalje menili.«

Pobožno je sprejela Pavla sveto popotnico in je obležala tiho; obraz ji je bil veder in dejala je, da ji je zdaj mnogo bolje. Ko pa je čula, da pojde v mesto v bolnišnico, se je branila in rekla, da z Raven ne gre in ne gre in da rajši umre. Vsi so ji prigovarjali, posebno še zdravnik, češ, da ne sme umreti, ampak se mora hitro in dobro pozdraviti; to pa je le v bolnišnici mogoče. Ko se je začela jokati, ji je rekel zdravnik, da se jokanje tako pogumnemu dekletu, ki je bolečine tako hrabro premagala, prav nič ne poda. Ko je še Ravnjak obljubil, da pojde z njo v

glaša za glasilo nemške manjšine v dravski banovini, bi moral imeti toliko obzirnosti do svojih katoliških čitateljev, da ne bi napadal katoliške cerkve in njenega poglavarja, rimskega papeža. Ne samo, da proslavlja protestantizem in njegove tukajšnje predstavnike, ne samo da istoveti nemštvo s protestantizmom (nemško je pri nas isto kot protestantovsko, tako je nedavno zapisal), celo tako drzen je, da direktno napada katoliško cerkev, katoličane in osebno poglavarja katoliške cerkve. Kako morejo Nemci katoliške vere trpeti med seboj tega strupenega nasprotnika katolicizma?

Iz mariborske moške kaznilnice so po-
gojno izpustili 19 kaznjencev, ki so bili
obsojeni od 10 do 15 let.

Nenadna smrt. V Zgornji Radvanjski
cesti pri Mariboru je stanovala Marija
Krajnc, vdova po železničarju. Krajncove
8. julija ni bilo na spregled. Obveščena
policija je vdrla v stanovanje in je našla
starko mrtvo na tleh. Poleg nje je bila
razbita svetilka, ki je zvečer gorela na
nočni omarici. Policijski zdravnik je ugo-
tovil, da je ženo zadela kap.

Gasilsko slavje v Mariboru. V dneh 1. in 8.
avgusta t. l. bo v Mariboru veliko gasilsko sla-
vje. Mariborska gasilska četa proslavi 65letnico
svojega obstoja. Za proslavo si je nabavila no-
vi, najmodernejši rešilni avto, pripravila pa je
tudi skupno z Mariborskim tednom razne raz-
stave. Zanimiva bo tudi kulturno-gasilska raz-
stava, ki bo prikazovala razvoj gasilstva na biv-
šem Spodnjem štajferskem v zadnjih 80 letih.
Poučna bo za vse gasilce in za vsakega, ki se
za stvar zanima, ter razstava potrebščin proti
napadom iz zraka. Ena najlepših razstav Ma-
riborskega tedna, ki so v zvezi z gasilsko pro-
slavo, bo razstava aeroplanov in sicer motornih
in brezmotornih. Razstava modernih gasilskih
potrebščin bo zanimala vse praktične gasilce in
prijatelje gasilstva. Udeleženci proslave imajo
z železniško karto »K 13« polovično vožnjo in
s posebnim slavnostnim znakom prost vstop k
vsem razstavam in prireditvam Mariborskega
tedna v dneh 1. in 2. avgusta t. l.

50letnico obstoja bo obhajalo 19. t. m.
gasilsko društvo v Račah.

Otvoritev nove železniške proge. Zad-
njo nedeljo je bila svečano otvorjena že-
lezniška proga Kosovo polje — Peč.

**Povišanje poštne pristojbine za inozem-
stvo.** Pristojbina za navadna pisma v tu-
jino do 20 gramov bo znašala 4 Din (do-
sedaj 3.50), za vsakih nadaljnjih 20 gram-
ov nad to težo še po 2 Din.

Dr. Marinič Franc se je preselil s 1. julijem
v Koroščevo ulico 26 in ordinira od 9. do 11. in
od 14. do 16. ure. 831

Obžalovanja vredni slučaji.

**Roparski umor pri belem dnevu in v
mestu.** V Mejni ulici v Mariboru je bil
izvršen 8. t. m. popoldne roparski umor.
Žena vpokojenega finančnega stražnika
in hišnega posestnika Ivana Strajnskega
se je podala omenjenega dne zjutraj na
mariborski trg, kjer je prodajala pridelke
iz svojega vrta. Ko se je vrnila ob pol
12. uri s trga domov, je našla svojega
moža v stanovanju ubitega s topim pred-
metom in zadavljenega z obvezo. Morilec
je po izpovedi žene odnesel 10.000 Din
prihrankov, dve hranilni knjižici, 2 kg
dve- in petkronskih avstrijskih novcev
in 5 zlatnikov po 10 kron. Oblast vrši z
vso vneto preiskavo.

Na trnek ujeto otroško trupelce. V Ma-
riboru je lovil ribe v Dravi knjigovez A.
Arhar. Na trnek je ujel otroško trupelce.
Ko je hotel strašen plen spraviti na su-
ho, se je odtrgala vrvice in je trupelce
odnesla Drava dalje.

Tat v kopalšču na Mariborskem otoku.
Ob priliki kopanja na Mariborskem oto-
ku je ukradel tat učiteljci Mileti Kocu-
van iz omarice denarnico z drobižem, zla-
to zapestnico, prstane, ogrlico ter še ra-
zne druge predmete v skupni vrednosti
2600 Din.

Podlegel zabodljaju v trebuh. Že zad-
njič smo poročali, kako je došlo v krčmi
v Počehovi pri Mariboru do pokolja. Po
deseti uri so priključurili v gostilno štiri
vinjeni, katerim krčmar ni hotel dati vi-
na. Radi te zabrane so začeli razbijati.

Divjake je hotel pomiriti v krčmi se mu-
deči 46letni posestnik Ivan Majer s svo-
jim sinom. Za pomirjevalno posredovanje
je dobil od 27letnega Alojzija Karneta
tako hud zabodljaj z nožem v trebuh, da
mu je podlegel v mariborski bolnici. Su-
rovega ubijalca in še tri njegove tovari-
še so orožniki zaprli.

Samomor natakara. V mariborskem
mestnem parku se je ustrelil 9. julija 25-
letni iz službe izpuščen natakara Ferdin.
Müller.

Kobila ukradena. V Ojstrici ob severni
meji sta ukradla dva znana tihotapca po-
sestniku Francu Koratu 3000 Din vred-
no kobilo, katero sta prodala preko naše
meje v Labud.

Tatvina orodja. Ivan Mikulič, lastnik
tovarne meril v Slovenjgradcu, je prija-
vil orožnikom, da mu je bilo pokradena
gorodja za 20.000 Din.

Orožnika so napadli s kamenjem. V
ptujsko bolnico so pripeljali s precejšnji-
mi poškodbami 29letnega orožniškega ka-
plarja Jurija Bozo iz Cirkovec pri Pra-
gerskem. V Šikolah so ga napadli fantje
s kamenjem.

Cigani vlamljajo po okolici Ptujja. Ci-
gani so vlomili v stanovanje prevžitkarja
Franca Pevec v Bukovcih. Odnesli so
mesa in živila za 600 Din. Isto noč je bila
gotovo ciganska nadloga na delu pri po-
skusnem vlamu v trgovino Justine Štum-
berger, istotako v Bukovcih. Pri razbija-
nju železnega zastora so se vzbudili do-
mači in so prepodili lopove. Nato so po-
skusili isti uzmoviti vlomilsko srečo v so-
sedni vasi v Dornovi pri posestniku Mar-
tinu Arnušu. Imeli so že pokradeni plen
naložen, ko so jih vzbujeni domači pre-
gnali. Prijeli so eno mlado žensko, ka-
tera ni imela za pobeg dovolj urnih nog,
in so jo zaprli v občinski zapor, iz kate-
rega je pobegnila. Orožniki so jo pa le
aretirali. Izpovedala je, da se piše Ilonka
Horvat. Stara je 23 let in je ciganica iz
Sobote. Sopotnagača ni hotela izdati.
Žandarji so jo izročili v zapore v Ptuj.

Napad na viničarja. 25letni viničar M.
Zebec iz Brezovca pri Sv. Barbari v Ha-

mesto in da bo v bolnišnici naročil, naj zanjo kar
moči lepo skrbijo, in da jo bo tudi večkrat obiskal,
tedaj ji je zažarelo v očeh in nič več se ni branila.

Težave so bile le, kako bi spravili ranjenko po
strmi globači z Bistrice k Ožboltu; tedaj je dejala
Jerca, da bo sama nesla Pavlo dol do ceste. Izbrala
si je velik koš, ga postlala z blazinami in odejami
in položila dekle tako vanj, da je napol sedela, napol
ležala. Potem si ga je optala in ga odnesla skozi
duri, kakor da bi imela volno v njem, ne pa človeka.

Pavla se je hrabro držala in se ni več jokala. Ko
pa je Kristina začela tuliti, so se tudi nji usule solze.
Najteže se je poslovila od matere. Z zdravo levico
se je oklenila materine desnice in jo držala, kakor
da se poslavlja na večne čase. Stara kmetica se je
bridko jokala in tudi Pavla je na glas zaihtela.

Da bi napravil solzam kraj, se je oglasil župnik,
potolažil odhajajočo in jo blagoslovil, zdravnik pa je
silil naprej — in Jerca jo je mahnila s širokimi
koraki po bregu dol. Ravnjak in doktor sta jo
komaj dohajala. Pri Ožboltu spodaj je najel Ravnjak
voz; nekoliko so počivali, potem so se odpeljali proti
mestu.

Se pred večerom so dospeli tja in so Pavlo takoj
spravili v bolnišnico. Bila je že vesela, da je prišla
v posteljo, ker jo je tresla vročina. Doktor se je
pomenil z zdravnikom, primarijem bolnišnice, Rav-
njak pa je naročil za ranjenko posebno sobo in je

prosil sestro prednico, naj stori vse, kar more, da
dekle ozdravi; za stroške mu ni mar.

Pozno na noč se je vrnil doktor z vozom, Jerca
in Ravnjak pa sta ostala čez noč v mestu.

Ravnjaku, ki je bil občutljiv in le na videz trd
in raskav, so se dogodki tega dne vso noč podili po
glavi in ga vznemirjali v hudih sanjah. Vedno zopet
je videl pred seboj pogrebščino: zdaj so njega nosili,
nato mater, potem spet Pavlo. Vsega so ga pretresle
sanje, ko je videl Pavlo na mrtvaškem odru, okoli
nje pa cvetje in goreče sveče. Zhudil se je in od
razburjenja ni mogel več zaspiti.

Zunaj se je že svitalo. Ko je z bližnje cerkve
oznanil zvon jutrnico, se je Ravnjak naglo oblekel
in odšel v cerkev ter ostal tu pri treh svetih mašah.
Vendar se ni mogel pobožno zbrati, ker mu je vedno
prihajala pred oči Pavla v svoji genljivi, ljubki
onemoglosti. Zdaj se je zavedel, da mu je bilo dekle
mного bolj pri srcu, kakor pa si je to upal priznati.

Zgodaj dopoldne že je šel v bolnišnico poizvedo-
vat, kako je z dekletom; bal se je, da ne bo nič
dobrega izvedel. Zdravnik primarij pa ga je veselo
presenetil, ko mu je povedal, da za Pavlino življenje
ni nobene nevarnosti več. Sunek z nožem je bil sicer
zelo močen, vendar pa ni presekal ne kite ne žile;
predrl je laket in zdrknil ob rebro, tako da se je nož
le še kak poldrug centimeter posevno zasadil v meso.
Kost je nekoliko ranjena in rebro je malo nalom-

kajšnje posadke, nato pa
navaliti skupno na Addis
Abebo, potem, ko bi se
vse sile združile. Glavni
namen te akcije je, da
bi se italijanska vojska
v Addis Abebi odrezala
od njenih oporišč v Eri-
treji.

Abesinski neguš

bo začel nabirati-prosto-
voljne darove za osvobo-
ditev svojega cesarstva.
Takoj po vrnitvi iz Ze-
neve v London je imel
pregnani abesinski cesar
dolgo posvetovanje s
svojimi svetovalci, nakar
se je odločil za razglaši-
tev proglaša, ki ga je ne-
guš naslovil preko abe-
sinskega poslanstva na
angleški narod. V pro-
glasu se sklicuje neguš
na pravni čut in pravico-
ljubnost angleškega na-
roda, opozarjajoč, da je